

slag skal Vedkommende være forpligtet til at overlade Staten, hvis den ønsker det, for en vis Sum. Jeg har set efter i et af disse Tidsskrifter, som pleie at meddele sige Dplysninger, og der traf jeg tilfældigvis, jeg tror, det var fra 1882, hvorledes der var forholdt med en anden Konkurrence, nemlig til Rigsdagsbygningen i Berlin. Der havde man indbudt nogle Enkelte, hvis ved den første Konkurrence fremlagte Planer i flere Henseender fandtes fyldestgjørende og hensigtsmæssige, om end ikke nogen enkelt af dem fandtes saaledes at fyldestgjøre alle Fordringer, at man strax vilde tage Hensyn dertil; men ved Siden af var der en fri Konkurrence; der var Præmier, og endelig var der en betinget Afgang til for en vis Sum at indsende Planer, som ikke bleve præmierede, men som Staten af en eller anden Grund ønskede at erhverve. Med andre Ord, man kan ordne det paa meget forskjellig Maade, men den i Lovforslaget opstillede Konkurrenceform staar indtil videre for mig som meget betænkelig, og det vilde som sagt interessere mig, og jeg tror, det vilde interessere Alle, at faae nogen Dplysning om, under hvilke Vilkaar den i Wien særlig har kunnet virke med gode Resultater.

Det er, som tidligere nævnt, klart, at til Grund for enhver Konkurrence maa der udfærdiges et Program, og Momenter i saa Henseende har den høitærede Minister jo fremhævet i Motiverne. Jeg antager ikke, at det med Hensyn til enhver Enkelt, saaledes som den her er fremhævet, har været Ministerens Mening i dette Dieblit at fremsætte det som den bestemte Form, han vilde fastholde. Jeg tror ikke, det kan være rigtigt saaledes. Det er ganske naturligt, at naar man vil gjøre sig et omrentlig Overflag over, hvad Bygningen vil koste, tænker man sig Fordelingen af Samlingerne, her skulle finde Plads, og man maa ogsaa tænke sig en bestemt Størrelse, som hver enkelt Samling skal have. Nogle af de Opgivelser, her findes, kan jeg godt forklare mig — jeg har tidligere haft Leilighed til at høre en Del om disse Ting i den nedsatte Kommission — men der er andre, med Hensyn til hvilke jeg ikke ret veed, hvorpaa de hvile, idet man ikke tidligere har haft noget bestemt Udgangspunkt dertil, f. Ex. med Hensyn til Skulptursamlingen. Det kommer naturligvis Meget an paa den Plan, der overhovedet lægges, og paa, hvilke Midler der bevilges til dens Udførelse. Det er vistnok ogsaa en Selvfølge, at i et Museum, som fortrinnsvis skal omfatte Maleri- og Skulptursamlingen, maa Malerisamlingen være ovenover, idet den bør kun have Overlys, men om det er rigtigt

med Bestemthed at sige, hvor de andre Samlinger, som skulle anbringes i samme Bygning, skulle ligge, staar mig dog noget tvivlsomt, hvilket ogsaa gjælder den bestemte Angivelse af Høiderne, der findes. Men jeg antager, at den høitærede Minister har fremjat det til foreløbig Anstueliggjørelse ved denne Forening af de to større Samlinger og de tre mindre, som den høitærede Minister har optaget i dette Forslag, saa jeg tvivler ikke paa, at der kan være forskjellige Meninger om, hvorvidt alle disse tre mindre bør samles med de to større. Foreløbig vil jeg imidlertid for mit Vedkommende sige, at jeg ikke ser nogen væsentlig Indvending deri, men det er ganske vist et Punkt, hvorom der kan være forskellige Meninger og hvorom der maasse kan komme til at foreligge forskellige Dplysninger senere. Et Punkt er der imidlertid, som det vilde være heldigt i et Program at faae en bestemt Angivelse om til Veiledning for dem, der skulle konkurrere, det er Omkostningsspørgsmaalet, og der mener jeg, at de Beregninger, som ligge til Grund for den ærede Ministers Bevillingsbegjæring paa 2,200,000 Kr. ville have deres Betydning, thi det synes mig ganske i sin Orden, at der i Programmet for Konkurrencen angaves et Pengemaximum, som dertil maa medgaa. Det er jo nemlig klart, at naar man vilde gennemføre den Bygning, som her er beregnet til 2,200,000 Kr., med fransk eller italiensk Pragt, som der er anvendt Millioner paa, som f. Ex. paa Victor Emanuels Monumentet, saa kunde man meget let anvende Millioner, men det er jo ikke Meningen. Det er jo ganske naturligt, at der er en Pengegrænse, og i den Henseende har det altsaa sin Betydning, at man har noget at holde sig til. Det, der for mig nærmest staar som det naturlige — men jeg kan jo maasse forandre min Mening efter at have hørt den ærede Minister udtale sig — er at Loven ikke strax kom til at gaa ud paa Bevillingen af denne Sum, men at den kom til at indeholde en Bestemmelse om, at der burde opføres et saadant Museum paa det angivne Sted, og at Planer og Overflag skulle tilveiebringes indenfor en Grænse af 2,200,000 Kr. ved offentlig Konkurrence. Det kunde jo saa nærmere overveies, hvorvidt Formen for denne Konkurrence paa den ene eller den anden Maade vilde være at betegne i Loven eller slet ikke behøvede at indføres i Loven, men at der kunde finde Forhandlinger om den Sag Sted mellem Ministeren og Udvalget — jeg forudtætter, at der bliver nedsat et Udvalg, og at der ogsaa i sin Tid bliver nedsat Udvalg et